

2. Ο δεύτερος λόγος αφορά πλάνες εκτιμήσεως στις οποίες υπέπεσε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού κατά την αξιολόγηση των στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην πράξη υποβολής υποψηφιότητας του προσφεύγοντος. Η εξεταστική επιτροπή δεν έλαβε ορθώς υπόψη την προκήρυξη του διαγωνισμού, εκτιμώντας ότι ο προσφεύγων δεν διέθετε επίπεδο εκπαίδευσεως που να αντιστοιχεί σε πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές τουλάχιστον 3 ετών, πιστοποιούμενες με τον αναγκαίο τίτλο σπουδών για να γίνει δεκτός στον διαγωνισμό.

---

**Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2018 — VW κατά Επιτροπής**

**(Υπόθεση T-243/18)**

(2018/C 231/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

**Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: VW (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 26ης Ιουνίου 2017·
- καθόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση περί ρητής απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 19ης Ιανουαρίου 2018·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

**Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα**

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο και κύριο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του άρθρου 20 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, αντίκειται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το καθού θεσμικό όργανο ως προς την ερμηνεία του άρθρου 27 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ και, έτι επικουρικότερον, αν γίνει δεκτό ότι δεν υφίσταται πλάνη περί το δίκαιο, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και το άρθρο 52 του εν λόγω Χάρτη.
2. Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς σε περίπτωση κατά την οποία η προσφεύγουσα δεν τύχει της εφαρμογής του άρθρου 20 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, αντίκειται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το καθού θεσμικό όργανο ως προς την ερμηνεία του άρθρου 27 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ και, έτι επικουρικότερον, αν γίνει δεκτό ότι δεν υφίσταται πλάνη περί το δίκαιο, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως η οποία κατοχυρώνεται ιδίως με το άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 52 του εν λόγω Χάρτη.

---

**Προσφυγή της 20<sup>ης</sup> Απριλίου 2018 — Synergy Hellas κατά Επιτροπής**

**(Υπόθεση T-244/18)**

(2018/C 231/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

**Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: d.d. Synergy Hellas Ανώνυμη Εμπορική Εταιρεία Παροχής Υπηρεσιών Πληροφορικής (Αθήνα, Ελλάδα)  
(εκπρόσωπος: Κ. Δάμης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή·
- να ακυρωθεί και να εξαφανισθεί η απόφαση της Επιτροπής C(2018) 1115 final της 19/02/2018 σχετικά με την ανάκτηση 76 282,08 ευρώ συν τους οφειλόμενους τόκους από την «d.d.Synergy HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ» και
- να καταδικασθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και την εν γένει δικαστική δαπάνη της προσφεύγουσας.

**Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα**

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 85 του Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής <sup>(1)</sup>:
  - η άρνηση της Επιτροπής να δεχθεί το νόμιμο αίτημα για συμπληρωματική προθεσμία για την πληρωμή, ενώ είχε καταβληθεί το 73 % του κεφαλαίου, αποδεχόμενη όλους τους τόκους και, ενώ είχε συσταθεί η ζητηθείσα από την Επιτροπή προσωπική εγγύηση για όλο το αρχικώς οφειλόμενο πλεόν τόκων, δεν είναι σύμφωνη με τα οριζόμενα στο ως άνω άρθρο·
  - δεν ήταν βάσιμη η αιτιολογία της Επιτροπής, το οποίο ανάγεται στην ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως·
  - η Επιτροπή παρέβη της υποχρέωσης αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παράβαση — υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας και την παραβίαση της αρχής της «χρηστής διοίκησης»:
  - η Επιτροπή υπερέβη τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, διότι εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση αγνοώντας ουσιώδη δεδομένα, που της είχαν υποβληθεί από την προσφεύγουσα, και υιοθέτησε λύσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στον αφανισμό της·
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας:
  - η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστά αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα εξακολουθεί να καταβάλλει, επιβαρύνει υπέρμετρα την τελευταία, και απειλεί κατ'ουσία την ίδια της την υπόσταση.

<sup>(1)</sup> Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 357, σελ. 1)

---

**Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2018 — RATP κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-250/18)**

(2018/C 231/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

**Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery, P. Delelis και C. Lavin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή